

[Justitsministeren]

positive effekt, som en forsvarlig og hurtig retsforfølgning vil have. Der må inden for alle retsforfølgningsled gøres alt, hvad der er muligt, for at fremme behandlingen af netop den sagstype, som vi taler om i dag, og det gælder alle led af retsforfølgningen, fra politiet og anklagemyndigheden over domstolene til kriminalforsorgen. Jeg kan i tilslutning hertil nævne, at jeg for tiden undersøger mulighederne for at fremme indkaldelserne af voldsdomte til afsoning så hurtigt som muligt efter endelig dom.

I samme retning har der i den offentlige debat været nævnt et ønske om varetægtsfængsling af voldsgerningsmænd. Her skal jeg nøjes med at henvise til det, som jeg har sagt under den lige afsluttede debat om det konservative forslag om ændring af retsplejelovent.

I debatten har man også været inde på spørgsmålet om forhøjelse af strafferammerne for vold. Som jeg nævnte det den 28. november i år på et spørgsmål fra fru Mette Madsen, tvivler jeg på, at der er behov for en egentlig forhøjelse af strafferammerne. Et andet spørgsmål er, om de straffe, som udmåles i praksis, er tilstrækkelige. Rigsadvokaten har nu givet tilsagn om, at dette problem vil blive taget op ved at søge egnede sager indbragt for højesteret, så vi kan få højesterets vurdering af, hvordan strafudmålingen bør være i voldssager.

Det kriminalpræventive råd har også været meget opmærksom på voldsproblemet. Det er rådets opfattelse, at man særlig vedrørende volden må sætte ind over for aldersgruppen 12–16-årige, og at indsatsen særlig må sættes ind med udgangspunkt i de enkelte kommuners fritidstilbud, især inden for klub- og foreningslivet. Rådet har foreslået, at der iværksættes en analyse af hele dette problemkompleks. Det er i den forbindelse understreget, at et sådant arbejde ikke kan forventes at få resultater på kort sigt, men på længere sigt vil der være mulighed for at begrænse tilgangen af børn og unge til gruppen med voldelig adfærd.

Jeg kan helt tilslutte mig rådets hovedsynspunkter, og jeg kan føje til, at jeg over for bevillingsmyndighederne vil søge den 1–1½ mill. kr., som er nødvendige for at få påbegyndt dette arbejde.

I relation til det kriminalpræventive arbejde vil jeg godt vende tilbage til det omtalte

samarbejde mellem det lokale politi, skolerne og de sociale myndigheder. Som allerede nævnt finder jeg dette arbejde meget vigtigt, og jeg ser gerne, at arbejdet bliver mere udbygget. Jeg kan i den forbindelse nævne, at vi i begyndelsen af det nye år skal have en konference med de kommunale lokalnævnrepræsentanter, hvor vi bl. a. skal drøfte behandlingen af klagesager mod politiet; det er et af formålene med konferencen, men vi skal også drøfte ønskerne om en udvidelse af politiets indsats på en række områder. Jeg vil også på denne konference komme ind på det præventive arbejde, som kun effektivt kan fungere, hvis det sker i tæt samarbejde mellem de lokale myndigheder. Jeg er sikker på, at politiet er indforstået hermed, og jeg er ligeledes sikker på, at kommunerne har forståelse for ønsket om at få arbejdet effektiviseret.

Jeg vil også godt nævne lediggangens indvirkning på kriminaliteten, ganske særligt de unges lediggang. Det er for mig utvivlsomt, at lediggang kan være en medvirkende årsag til voldskriminalitet, og også af den grund må der sættes kraftigt ind på en nedbringelse af arbejdsløsheden. Jeg skal ikke i denne debat komme nærmere ind på disse spørgsmål, men blot henvise til regeringens initiativer på dette område.

I forbindelse med lediggangsproblemet vil jeg nævne et andet spørgsmål, nemlig det frivillige børne- og ungdomsarbejde af alle arter. Jeg vil først gerne sige, at jeg virkelig beundrer de voksne, som på disse områder påtager sig et betydeligt arbejde for på forskellig måde at beskæftige vore børn og unge i fritiden. Hermed giver man ungdommen sunde fritidsinteresser, som de pågældende kan få glæde af resten af livet. I den relation, vi taler om i dag, er det også vigtigt at understrege, at vi ved beskæftigelsen af vore børn og unge hindrer de unge i at komme ud på et kriminelt skråplan, for som jeg allerede har været inde på det, vil ungdomskriminaliteten og ganske særligt voldskriminaliteten have sammenhæng med lediggangsproblemet. Jeg kan derfor ikke stærkt nok støtte bestræbelserne på at udvide dette arbejdsfelt, og jeg vil gerne i denne forbindelse sige, at de relativt beskedne midler, der er brug for på dette område, ikke må blive sparet som et led i det almindelige ønske om besparelser i samfundshusholdningen.